

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Imex Group s.r.o.**, se sídlem Milíčova 1343/16, Ostrava, zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, proti rozhodnutí o rozkladu ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 3. 2008, č. j. 44486/07/07400/01000, o nevydání licence k vývozu vojenského materiálu, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2008, č. j. 11 Ca 132/2008 - 76, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí o rozkladu ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 3. 2008, č. j. 44486/07/07400/01000, jímž tento zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 30. 10. 2007, č. j. 27828/07/07430/07400.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tak, že *„právní následky rozhodnutí městského soudu se dotýkají nepřiměřeným způsobem práv navrhovatele, a to včetně finanční kompenzace nákladů právního zastoupení advokáta druhé strany“*.

Žalobce se ve vyjádření ke kasační stížnosti zabýval pouze meritorními důvody, k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku následovně:

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Otázkou, zda správnímu orgánu může vzniknout v řízení o kasační stížnosti nenahraditelná újma a zda může být jeho návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno, se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, v němž dospěl k následujícímu závěru: „... *správní orgán ... může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). ... Pokud bylo správní rozhodnutí krajským soudem zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení, pak přiznání odkladného účinku v sobě nese pouze to, že není realizován rozsudek krajského soudu, tedy, že správní orgán není oprávněn, ani povinen v řízení pokračovat a ve věci znovu rozhodnout.*“ Dále z tohoto usnesení vyplývá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ač stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, osobu zúčastněnou na řízení, žalovaného), budou zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti podle toho, která z procesních stran je uplatní. V závěru pak rozšířený senát uvedl, že „...s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“

Po konstatování přípustnosti možného úspěšného podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze strany správního orgánu se Nejvyšší správní soud při věcném posuzování tohoto návrhu zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost případného vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 – 59, publikovaném na www.nssoud.cz: „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.*“ Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V souladu se shora uvedeným Nejvyšší správní soud neshledal vznik nenahraditelné újmy, který by vyvodil pouze z konstatování správního orgánu - stěžovatele, tedy z konstatování, že právní následky rozhodnutí městského soudu se dotýkají nepřiměřeným způsobem práv stěžovatele. Žádné konkrétní důkazy v tomto směru stěžovatel nepředložil.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Nejvyšší správní soud proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu